

Nr. 377/24.08.2016

*Domnului judecător Mircea Bucurel Aron,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii
Doamnelor/Domnilor membri ai Consiliului Superior al
Magistraturii,*

*Domnule Președinte,
Doamnelor/Domnilor membri ai Consiliului,*

Asociația Magistratilor din România (AMR) înțelege să aducă mențiuni suplimentare, poziției transmise zilele trecute tuturor instanțelor și instituțiilor existente în sistemul judiciar, raportat la adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unei hotărâri de principiu referitoare la aplicarea nediscriminatorie a dispozițiilor O.U.G. nr. 20/2016.

Astfel, în ședința de plen din data de 23 august 2016, Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât, cu majoritate de voturi, **că dispozițiile OUG nr.20/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, sunt aplicabile și familiei ocupaționale „Justiție.”**

Această soluție nu reprezintă un element de noutate, întrucât legile de salarizare anterioare – e.g. Legea nr. 330/2009 și Legea nr. 284/2010 și, implicit, Legea nr.285/2010 - au prevăzut că se vor aplica tuturor categoriilor de personal plătit din bugetul general consolidat al statului, prin urmare inclusiv sistemul judiciar, anume:

- personalului încadrat în instituții publice finanțate integral din bugetele anuale;

- personalului din instituțiile publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat;
- personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii;
- personalului din cadrul instituțiilor publice.

Atât Legea nr.71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, dar și Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, sunt legi anuale de salarizare aplicabile personalului bugetar, obligatorii și sistemului judiciar.

Acest ultim act normativ, similar Legii nr.71/2015, a fost adoptat ca urmare a faptului că, deși salarizarea personalului bugetar apare ca fiind reglementată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu toate modificările și completările ulterioare, de la data aprobării acesteia și până în prezent nu au fost aplicate nici valoarea de referință și nici coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele legii-cadru, fiind adoptate, în mod succesiv, amânări ale aplicării Legii-cadru nr. 284/2010, pe motivul constrângerilor financiare, împrejurări ce au determinat ca salarizarea personalului bugetar să se realizeze la nivelul anului 2009.

În nota de fundamentare a OUG nr. 20/2016 a fost menționată necesitatea adoptării în regim de urgență a actului normativ pentru a elimina discrepanțele existente în materie de salarizare între persoanele care își desfășoară activitatea în condiții identice, având același nivel de pregătire profesională, vechime în muncă și în funcție, dar un nivel diferit de salarizare. A mai fost menționat, drept cauză a adoptării actului normativ, și faptul că autoritățile/instituțiile publice centrale și locale se confruntă cu un număr considerabil de litigii aflate pe rolul instanțelor de judecată din întreaga țară având ca obiect eliminarea acestor discrepanțe.

În aceeași ședință, Plenul Consiliului a adoptat o hotărâre de principiu prin intermediul căreia a recomandat ordonatorilor de credite ca în interpretarea dispozițiilor legale să fie avut în vedere principiul de drept menționat în expunerea de motive a OUG nr.20/2016 și în cuprinsul art.3¹ din O.U.G. nr. 57/2015, așa cum a fost modificată și completată, în sensul eliminării

discrepanțelor salariale existente în sistemul judiciar, astfel încât personalul care beneficiază de aceleași condiții să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității în care își desfășoară activitatea.

Potrivit **art. 3¹ alin. 1 din OUG nr. 20/2016**: *„Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”*.

Anterior, aceleași prevederi se regăseau transpuse în conținutul **art. 1 alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015**, care stabilea că: *„Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții...”*

Această ultimă prevedere legală a fost implementată de toți ordonatorii principali de credite din sistemul judiciar (inclusiv de către Consiliul Superior al Magistraturii), cu excepția Ministerului Justiție care, prin conduita adoptată și prin recomandările formulate la întâlnirea cu reprezentanții asociațiilor profesionale ale magistraților din data de 25 noiembrie 2015, întâlnire care a avut loc la sediul ministerului, a determinat personalul din judecătoria, tribunale și curți de apel să introducă acțiuni pe rolul instanțelor de judecată pentru recuperarea drepturilor cuvenite, deși acestea erau garantate de lege. La momentul respectiv principala justificare a fost aceea că noua echipă ministerială (în frunte cu doamna ministru Alexandra Raluca Prună) trebuia să se familiarizeze, să înțeleagă despre ce este vorba, dar a fost invocat și argumentul lipsei de fonduri, urmând a se realiza diligențele corespunzătoare până la prima rectificare bugetară.

Suntem astăzi în situația dezastruoasă în care, deși avem o prevedere legală aplicabilă întregului sistem bugetar, prin urmare și magistraților, plenul CSM depune eforturi substanțiale să suplimenteze ordinea de zi cu o chestiune deja recunoscută prin lege. În aceste împrejurări, după evocarea mai multor aspecte lipsite de relevanță pentru situația discriminatorie salarială în care se găsesc judecătorii, Consiliu s-a spălat pe mâini ca „*Pilat din Pont*” prin pronunțarea unei hotărâri „*de principiu*” care a confirmat, printre altele, ceea ce legea reținea deja, anume că OUG nr.20/2016 este aplicabilă și familiei ocupaționale „*Justiție*”, în condițiile în care acest aspect nu a ridicat nicio dificultate de înțelegere pentru sistemul judiciar.

Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de garant al „*independenței justiției*”, nu a fost în măsură să explice motivul pentru care OUG nr.20/2016 ridică deodată mai multe probleme de aplicare comparativ cu Legea nr.71/2015 pe care a implementat-o imediat, la fel ca majoritatea ordonatorilor principali de credite din justiție, în condițiile în care, așa cum am probat deja, ambele acte normative au conținuturi asemănătoare.

Mai mult decât atât, art. 3¹ alin. 1 OUG nr.20/2016, temei legal pe care înțelegem să-l invocăm pentru înlăturarea inechităților salariale, nu particularizează în niciun mod sistemul bugetar, întrucât nu regăsim o enumerare limitativă a beneficiarilor, fiind utilizată numai expresia „*personalul plătit din fonduri publice*”. Din aceste considerente, susținerile Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, formulate pe parcursul ședinței de Plen din data de 23.08.2016, referitoare la faptul că actul normativ nu menționează în mod expres și sistemul judiciar, sunt halucinante.

Obligația de a emite ordine de salarizare pentru indemnizația maximă aflată în plată a fost prevăzută de art. 1 alin. 5¹ din Legea nr.71/2015 pentru aprobarea Ordonanței nr. 83/2014 privind salarizarea bugetarilor pe anul 2015 și apoi preluată de OUG nr.20/2016. Prin comunicatul emis ieri, Consiliul Superior al Magistraturii susține că interpretarea ordonanței se referă la indemnizația maximă pusă în plată la nivelul instanței/la indemnizația de încadrare.

Eliminarea discriminării prin majorarea indemnizației la nivelul maxim aflat în plată pentru angajații care îndeplinesc aceleași condiții de studii, vechime în muncă și în funcție, trebuia realizată din luna aprilie 2015 și nu abia după adoptarea OUG nr.20/2016, act normativ ce ridică semne de întrebare nejustificate Consiliului Superior al Magistraturii. Se întâmplă acest lucru în

condițiile în care, prevederea cuprinsă în art. 3¹ alin. 1 din OUG nr. 20/2016 reprezintă o preluare a principiului enunțat în 2015, cuprins în art. 1 alin. 5¹ din Legea nr.71/2015, aplicat fără nicio reținere la acel moment de Consiliu, neaplicat însă judecătorilor de la judecătorii, tribunale și curți de apel.

CSM face referire la înlăturarea discriminării prin acordarea indemnizației maxime aflată în plată pentru angajații care îndeplinesc condiții identice de studii, vechime în funcție și în muncă, alternativ cu acordarea indemnizației de încadrare, printr-o adăugare nepermisă la lege, în sensul că se impune *„eliminarea discrepanțelor salariale existente în sistemul judiciar, astfel încât personalul care beneficiază de aceleași condiții să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității în care își desfășoară activitatea”*.

CSM face această interpretare, adăugare la lege, în condițiile în care art. 3¹ alin. 1 din OUG nr. 20/2016 reține că personalul plătit din fonduri publice *„... va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective”*, fără a utiliza sintagma *„în care își desfășoară activitatea”*.

Pornind de la această mențiune nepermisă, fiecare ordonator de credite va alege varianta care îi convine: indemnizație maximă sau aceeași indemnizație de încadrare lunară, aceasta din urmă fiind compusă din valoare sectorială și coeficientul de multiplicare stabilit în funcție de instanța.

O soluție de înlăturare a inechităților impunea ca recomandarea să vizeze că la indemnizația de încadrare se acordă aceeași valoare sectorială pentru toți magistrații, anume de 347,09 lei, în loc de 291,98 lei, cât le este recunoscut judecătorilor în prezent.

În mod concret, stabilirea unei indemnizații brute lunare având aceeași valoare sectorială, situație aplicabilă deja procurorilor, este singura cale de înlăturare a inechităților și este posibil a se realiza numai dacă ordonatorii de credite emit ordine cu aplicare generală, în acest sens, care să conducă la majorarea bazei de calcul la nivel național.

În lipsa unui ordin, recomandarea Consiliului se adresează fiecărei instanțe și nu întregului sistem așa cum este corect, în sensul stabilirii la nivel național a unei indemnizații de încadrare lunară cu aceeași valoare sectorială, de 347,09 lei, valoare sectorială aflată deja în plată la Tribunalul Călărași, valabilă

și în situația tuturor procurorilor, începând cu data de 01.08.2016, urmare a ordinului emis recent, în mod corect, de către Domnul Procuror General Augustin Lazăr, de reîncadrare a personalului din parchete.

În consecință, Consiliul Superior al Magistraturii, „*garantul independenței justiției*”, inclusiv și a celei financiare, structural inclusă în independența puterii judecătorești, lasă la aprecierea fiecărui ordonator de credite, inclusiv a Ministerului Justiției (care a blocat deja aplicarea legilor de salarizare anuale, astfel cum am arătat mai înainte), dacă este în drept să emită sau nu ordine.

Asistăm la consumarea unei situații aberante, care are la bază, în principal, lipsa de fermitate a Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile în care, Guvernul a oferit posibilitatea înlăturării discriminărilor reclamate de foarte mulți ani în sistemul de salarizare, prin adoptarea OUG nr.20/2016, situație ce va conduce, în absență unei atitudini clare, justificată constituțional, la concluzia că, în continuare, judecătorii vor rămâne numai cu speranțe năruite, iar ceilalți cu realități concretizate.

Solicităm Consiliului Superior al Magistraturii să-și asume în mod responsabil problema inechităților salariale, având la bază legea fundamentală, și să rezolve deîndată această situație care produce îngrijorare în rândul judecătorilor hotărâți/motivați să nu accepte o soluție ambiguă.

Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii are șansa să dovedească, măcar la sfârșit de mandat, că a înțeles toate componentele demnității ce-l caracterizează, atunci când a ales să devină, prin membrii săi, reprezentantul corpului de magistrați.

Judecător Gabriela Baltag
Președintele Asociației Magistratilor din România